2026. december 11., péntek Mt 11,16-19

A bölcsesség igazolást nyer a tettei által.

A tegnapi szentírási részben Jézus Keresztelő Jánosról mondott véleményt (elég jót…). A ma olvasott részben kortársairól, illetve a nép vezetőiről mond ítéletet (ami már nem valami jó…). Arról a nemzedékről van itt szó, amelyik sem János, sem Jézus szavaiban nem akarja felismerni a Szerető Isten megszólítását.

Találóan jellemzi az embereket Jézus a piacon játszó gyerekekkel. Mintha két csoport lenne szemben egymással, akik két különböző játékot javasolnak, de nem tudnak megegyezni. Ismerős ez a helyzet, ugye? Akár a saját gyermekkorunkból, akár családunk életéből, akár időnként a közösségi életünkből, de mindenképp a közéletből… Mindenki makacsul ragaszkodik a fixa ideájához, és bezárja a fülét a másik ember érvei előtt (mint a víziló, amikor a víz alá merül).

Ez a jézusi hasonlat azonban túlmutat a két szembenálló csoport helyzetelemzésén. Itt ugyanis a gyerekek egyik csoportja valamilyen játékra akarja hívni a másik csapatot: próbálkoznak valamilyen vidámabb, zenés jellegű játékkal, és komorabb (siratóéneket éneklő) játékkal is.

Mintha kínálkozna az összehasonlítás a jánosi és jézusi stílus között. A Keresztelő stílusa volt a kemény, aszketikus élet („nem eszik és nem iszik”; csak „sáskát és vadmézet”; „bort és részegítő italt nem iszik”; „teveszőr ruhát visel” stb.). Mindezek a prófétai megnyilvánulások nem hatottak a kortársak jelentős részére, és főleg nem a nép vezetőire.

Jézus egész más hangnemet ütött meg: nem élt aszketikus életet, hanem örömünnepet hirdetett meg, és illusztrálta mindezt azzal, hogy lakomákon is részt vett. Az evangéliumok nem hagynak kétséget afelől, hogy az asztalközösség milyen fontos szerepet kapott Jézus működésében. A „menyegzőhöz” is hasonlította működésének ezt az időszakát, hogy kifejezze: elérkezett az üdvösség ideje. És lássunk csodát: ***„ennek a nemzedéknek az emberei” a jézusi magatartásban sem voltak hajlandók felfedezni Isten közeledését…!*** Éppen ellenkezőleg. Kemény, elutasító véleményt mondtak róla és „falánk, borissza embernek” tartották. (Ez egyébként elég súlyos vád a Mt 21,20 és a Péld 23,19-20 szerint.) Ráadásul még a „bűnösök és vámosok barátja”, ami végképp megfejthetetlen rejtély maradt az ellenségesen viselkedő kortársak számára.

Nos, nem használ itt semmi! Sem a furulyaszó, sem a siratóének. ***Aki fafejű, az fafejű! Aki kérges lelkű, az kérges lelkű! Az úgy is hal meg! Vagy mégsem?***

Van némi esély: ***A küldöttek szavára figyelés! Azoknak a szavára és életére figyelés, akik az Isteni Bölcsesség szószólói!***

A fentiek tükrében mi a helyzet a Te életedben?

Miklovicz Laci, Nőtincs

